

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po

10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopin pett-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljenstvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravnitvemu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

XV. občni zbor slovenskega učiteljskega društva.

(Dalje.)

Gospod Praprotnik poroča namestu tajnika o delovanji odbora slovenskega učiteljskega društva. Vsaki mesec je imel odbor sejo in razpravljal kako važne stvari. Sklenilo se je, da slovensko učiteljsko društvo pripomaga, da izidejo gg. Žumer-Razingerjeve stenske table, od katerih bode društvo imelo, kakor bitro se prodadé, precejšen dobiček. Poročevalce povdaruja, da so stenske table res krasno izdelane in da bi bilo želeti, naj bi jih ne pogrešala nobena ljudska šola na Slovenskem.

Najeti se je hotela tudi soba za čitanje časnikov in kot zbirališče ljubljanskih in bližnjih ali v Ljubljano došlih učiteljev in se v ta namen dovolilo 50 gld. Namen ta se lansko leto nij mogel izvršiti, zgodilo se pa bode to precej v jeseni, ker je uže dosti stanovanj na ponudbo, tako, da bodo tudi slovenski narodni učitelji imeli svoje zbirališče. Govornik naglaša, da se je v narodnem obziru zadnji čas marsikaj za Slovenstvo priborilo, kar smejo učitelji z velikim veseljem pozdraviti. Slovensko učiteljsko društvo pa hoče, pravi govornik, i nadalje kakor doslej delovati nevstrasheno in koristiti narodnej šoli na prid slovenske domovine in mogočne Avstrije.

Zbor poročilo vzame pohvalno na znanje.

Blagajnik g. Tomšič poroča o denarnem stanju društva. Uvod šteje 118, lansko leto jih je bilo le 70, toraj se je število družabnikov precej zdatno pomnožilo. Samo učiteljic udov šteje društvo le pet, znamenje, da se iste za slovensko šolsko brigajo jako malo. Upati pa je, da se tudi v tem obziru obrne na bolje, posebno zdaj, ko se je upeljal na žensko izobraževališče deloma tudi slovenski kot učni jezik. Premoženja ima društvo 155 gld. 54 kr.

Gospod Lapajne želi, da bi društvo i naprej

literarno delovalo in započeto delo izdavanjem Žumer-Razingerjevih stenskih tabel nadaljevalo. Posebno bi bilo treba, da se izda slovenska pedagogika, ukoslovje, zgodovina pedagogike itd., ker za realistične knjige slovenske uže skrbé, kakor vidimo, slovenski profesorji srednjih šol. G. Žumer opomni, da bode društvo od stenskih tabel imelo, kadar se prodadó, 130 do 140 gld. dobička, potem se zopet lahko kaj izda. Poročilo se potem odobri.

G. Govekar poroča v imenu odbora slovenskega učiteljskega društva o izpremembi šolske postave z ozirom na razmere slovenskega šolstva. Govornik pravi:

„Šolsko postavo iz dne 14. maja 1869. l. so pozdravljali nekateri z veseljem, drugi pa niso nič dobrega od nje pričakovali. Mej posvetovanjem postave so poslanci desne stranke — mej njimi Slovenci — dvorano zapustili, kajti očitali so jej, da se premalo ozira na potrebe drugih narodnostij ter da je poglavito na korist nemškej stranki. Učitelji pa so jo sploh radostno pozdravljali. Ako pa tukaj govorimo o učiteljih, moramo sploh misliti le bolj na mestne učitelje, na ravnatelje po mestih in na šolske nadzornike. Glas nas učiteljev iz dežele se malo kje začuje, ako se pa začuje, se navadno preupije. A kmalo se je pokazalo, da se učiteljska postava ne da tako strogo povsodi izpeljati in vrlada je dovolila izjeme za Kranjsko, Galicijo, Primorje, kar se tiče šolskega obiskovanja.

Uže šolski in učni red nij tako strogo doktrinaren in abstrakten, ampak se bolj ozira na faktične ali dejanske razmere.

Za Kranjsko deželo smo dobili deželsko šolsko postavo l. 1873 in še jedenkrat popravljeno — ali boljše rečeno **pokvarjeno** — l. 1879.

Od l. 1870 ali sploh od časa, ko je v dejanje stopila šolska postava, pokazalo se je marsikaj, kar nij govorilo za postavo. Nij ga v Cislajtaniji deželnega zbora, ki bi ne govoril zoper šolsko postavo.

Pritožbe so prišle do naučnega ministra Strehmeierja, in le-ta se je sam izrazil, da po nekaterih krajih šolske oblasti predaleč segajo, kar se tiče osnove novih šol in silenja ali moranja otrok v šolo in uže ta minister je dovolil olajšave, to je bolj voljno in mejo izpeljavo šolskih postav. Ko je nastopilo Taaffejevo ministerstvo, so pa silili poslanci desne stranke, ki so podpirali in še vedno podpirajo njeovo politiko, naj vlada prijenja s šolsko postavo. Pritožbe bile so vzlasti zoper čedalje večje stroške za šolstvo; znano je, da na Štajerskem pravna stranka v deželnem zboru pri posvetovanji o šolstvu vselej dvorano zapusti, ker neče deželi tako ogromnih stroškov nakladati.

Kakor znano, je v državnem zboru poslanec Lienbacher nasvetoval, naj bode otrokom dovoljeno, stopiti z 12 letom iz šole ter da naj bi o tem dočevali deželni zbori. V državnem zboru, v zbornici poslancev je bil sprejet Lienbacherjev nasvet, a gospodska zbornica ga je zavrgla, priznavši ob jednem, da je treba nekaj odjenjati, a vso stvar je zopet izročila vrladi, to je okrajni in deželni šolski sveti imajo razsoditi, ali se sme olajšava dovoliti občinam, katere za to prosijo. Vrlada se v gospodskoj zbornici nij nič kaj potegovala za Lienbacherjev predlog, tako, da je bilo videti, kakor bi hotela vso stvar zavleči.

A temu nij bilo tako. Letos je vrlada sama inicijativo nastopila in predložila gospodskoj zbornici novo, katera še več obsegata, kar je poslanec Lienbacher nasvetoval. Skupno ministerstvo, katero je to novo predložilo, navélo je tudi uzroke, zaradi katerih je vrlada sama nasvetovala prenaredbo nekaterih paragrafov v državnej šolskej postavi. Gospodska zbornica, to je njen šolski odsek, pa dosihmal nij predložil svoje nasvete ter misli vso stvar zavleči, kajti v šolskem odseku imajo še, dasi ne-naravno, ustavoverci večino.

(Dalje prih.)

LISTEK.

Nedeljsko pismo.

Nikar ne mislite gospod urednik, da Vam hočem danes zopet kaj napisati o helebardi resp. sabiji nekdanjega višenjskega nahtbohtarja. Mudila se bova sicer nekoliko trenutkov v Višnjem gori, pa samo nekoliko trenutkov, kajti v Višnjem gori godi se zmirom kaj novega. O teh višenjskih patronih moremo z dobro vestjo reči: „Nulla dies sine linea“. — Kakor veste in znate, gospod urednik, praznuje se povsod po Avstriji cesarjev rojstni dan, zakaj bi ga tedaj ne praznovali i v Višnjem gori? In da je šla isti dan višenjska nadpolna mladež z vse časti vrednim profesorskim kolegijom k maši, to je vse prav lepo in dobro. Gospod profesor Ciceron pa je po maši peljal šolsko mladež v šolsko poslopje. Mladina je bila uže radovedna, kaj jim bode gospod profesor povedal. Vse je pričakovalo, da bode Ciceron svojim šolarjem razložil pomen tega dneva. No, človek obrača, Ciceron pa obrne. Ta slavni pedagog ima

vse druge muhe. — Pogledal je jako ljubeznivo na svoje šolarje, potem pa s svojim sladkim glasom otroke nekako tako-le nagovoril: „No otroci, ali ste bili tudi Vi pri tiste Jurčičevej slavnosti navzoči, kjer je bila tista neu — — gospoda in so tedaj otroci upili „živio“? Vidite, gospod urednik, tako-le odgojuje višenjski pedagog Ciceron šolsko mladino, tako je uči domoljubja! Kaj ne da, gospod urednik, to je jako primeren nagovor ob cesarjevem rojstnem dnevnu! Ta učitelj je gotovo unikum mej avstrijskimi učitelji! In tedaj se ne čudimo, da ima gospod okrajni šolski nadzornik baron Beno Toftler tako veselje nad njim! — In ta višenjski pedagog dela še priprave, da ga volijo v okrajni šolski svet; včasih se mu pa celo še sanja, da bode postal naslednik Toftlerjev, kadar bode ta izborni nadzornik opešal v svojem težavnem nadzorniškem poslu! Nu, da ga volijo v okrajni šolski svet, je pri naših razmerah vse mogoče. Večina učiteljev litijskoga okraja je jako korumpirana ter pričakuje še zmirom Vestenecka, kakor judje Mesijo. „Vse je vihar razdal — Le Toftler, ta bo vedno stal“ — tako pojó nekateri naši učitelji še sedaj, ko so izgubili vse

svoje patrone in ko jim je ostal le še naš lepi Beno! — Sploh boste ob priliki še kaj več zvedeli o teh naših učiteljev, za danes naj Vam le to javno skrivnost razodenem, da se slišijo kako delikatne stvari — kako se nekateri vzgojevalci naše mladine zabavajo mej šolo! —

V svojem nedeljskem pismu poročal Vam je Muhober (ki se pa hoče odslej imenovati Mühlbauer, da se spolni želja starosti Vaših feljtonistov, g. Spectabilis), kako čudne stvari so se vrstile ob Jurčičevej svečanosti. Omenjal je tam tudi, da je izrekel nek mož, nekdaj trabant Vestenecka, besede: „Jaz sem bil vedno Slovenec in naroden mož, pa svet me je krivo sodil!“ Kako si je moral tedaj Muhober misliti, da bode moral to svojo poročilo dopolniti, da bode vsaj svet vedel, kdo je tisti mož in kako zdaj stojí akcije. Veste g. urednik, kmalu po tistem nedeljskem pismu dobil je Muhober list, v katerem je bil naprošen, da naj se bolj natančno izradi o istej osebi, katera se je le na videz spreobrnila, kakor se sodi iz tistega nedeljskega pisma. Vi, gospod urednik, poznate Muhobera, da je pravičen in pošten mož v Izraelu in da mora vse natančno razložiti, da

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 9. septembra.

Deželni odbor **dalmatinski** je sklenil, da hoče poslati ob priliki navzočnosti Nj. veličanstva deputacijo v Trst, da se pokloni monarhu v imeni Dalmacije. — Cesar bode 13. v Gorici, 15. v Pulji in 18. t. m. v Trstu dajal avdijence.

V **Pragi** bil je županom izvoljen dr. Černy s 66 izmej 73 glasov.

V bodočem zasedanji **hrvaškega sabora** pride v pretres tudi novela k hrvaškej šolskej postavi, osnovana v konservativnem duhu.

Iz **Cernovic**: V dan 22. t. m. sestal se bode komisijon v to postavljen, da razmota vprašanja gledé meje mej Avstrijo in Rumunijo na progi Jurin-Nowosidicka.

Vnanje države.

Iz **Carigrada**: Proklamacija, izdana proti Arabi paši poudarja, da je khedive Tewfik-paša jedini zastopnik otomanske vlade in da kdor se njemu upira, se pregreši zoper sultana. Arabi prekršil je ustav, motil javni mir, vničil varnost, prouzročil smrt in pogubo mnogim osebam ter izval s tem inostransko intervencijo. Bombardiranje Aleksandrije od strani porti vedno prijaznih Angležev je bila posledica samovoljnega utrjevanja mesta. Ko je Arabi mej bombardiranjem obkolil palačo khedivo, dal je Angležem povod stopiti na kopno, kar je bilo začetek intervenciji. Odposlanec portin, Derwiš-paša prizadeval se je na ves mogoči način, da bi Arabi ja pregovoril in umiril; on pa je kategorično odgovoril, da hoče ostati pri svojem početju in da bo vsacega tujca, da celo otomansko vojaštvo sprejel s strehom. — Proklamacija navaja dalje ne-postavnost Arabijevih namér, ustanoviti si vlado v Kahiri na svojo rokó, kar je Anglež napotilo k razširjenji prvtne akcije in tako pomnožilo sitnosti cesarske vlade. Dasi bi bil Arabi uže tedaj zasluzil biti ostro kaznovanim, mu je vendar visoka porta, ko je ves prihujen prosil odpuščenja, prizanesla in, da bi ga potrdila v njegovih dobrih sklepih, podala mu je celo visok red. Te milosti pa se Arabi nij skazal vrednega, povzdignil je zopet prapor revolte in si tako sam prouzročil, da se mora razglasiti buntovnikom. — Proklamacija končuje z zatrdilom, da je vsakakor potrebno, da se khedivov ugled in avtoriteta ohranita. —

Dopisi.

Iz **Šoštanja** 5. septembra. [Izv. dop.] Pretečeno nedeljo se je tukaj „Čitalnica šaleške doline“ slovesno otvorila. Akoravno na dobrem ter uzornem izvršetku te slovesnosti nij smo nikendar dvo-mili, se vendar tako sijajnega izida nijmo nadejali. V jutranjem svitu razlegel se je uže grom možnarjev po celej prijaznej in divnej šaleške dolini. V trgu postavil se je velikanski in krasen slavolok, kateri je imel na pročelji prav izvrstno izdelano, $1\frac{1}{2}$ metra visoko sokolsko znamenje, spodaj pa napis: „Dobro došli!“ Na zadnjem strani slavoloka nahajal se je napis: „Na zdravje“.

O poludne bila je v trgu uže velika gnječa, zlasti kmetskega občinstva je obilno došlo. Vse je tako težko pričakovalo prihoda mladega, a vrlega „Savinjskega Sokola“.

ne bode hudoen svet tega ali onega po krivem obsojal.

Povedati pa Vam hočem tedaj v pojasnilo malo povest o čuduem spreobrnjeni velicega gresnika. Muhober resp. Mühelj ima kaj dober spomin ter ne pozabi z lepa tako interesantnih stvarij iz preteklih časov. Vi se gotovo še dobro spominjate zadnjih volitev v kranjski deželnici zbor. No, vidite gospod urednik, tedaj je bil ta naš junak važna oseba v našem okraji. Kakor Antechrist blodil je zdaj tu zdaj tam ter povsod sejal krivo vero. Komaj si ga videl stati pred hišo ranjeca poštarja Čoža ter ga slišati govoriti in za nemčurja agitirati in groziti se, — videl si ga čez nekoliko ur pozneje uže zopet na baš nasprotnem kraji, kjer si občudovati mogel njegovo veliko zgovornost. Pa zastonj je bil njegov trud — narodnjaki so v tistem okraji vendar le prodrlji. Ko so prišle volitve v kupčijsko zbornico, poslal ga je mojster zopet v ogenj. Lazil je po hribovji in dolinah ter razširjeval nov evangelij, ki je pa pal na nerodovitno zemljo. Včasih se je celo tako ponižal, da je tega ali onega kmeta podučil, kako

Okolo 3. ure naznanja nam pok možnarjev, da se „Sokol“ bliža. Z godbo na čelu ter zastavo korakali so skozi trg mimo farne cerkve, kjer je stal slavolok z napisom: „Živili Sokoli“, na vrt g. Miha Tajnika. Pri uhodu v vrt bil je slavolok z napisom: „Srčen pozdrav“ in tukaj je tudi osnovalni odbor čitalnice pozdravil Sokola. za kateri pozdrav se potem starosta Sokolov gospod Lipold primerno zahvali. —

Na vrtu bili sta postavljeni dve veliki kolibi z zastavami i venci vse lepo okinčani. Klopi in mize bile so priredjene za 300—400 osob, a kmalu se je videlo, da je prostora premalo, kajti zbralo se je okoli tisoč ljudi.

Najpreje se potem od strani osnovalnega odbora poroča o ustanovi čitalnice ter drugih podrobnostih, na kar se začne upisovanje udov v čitalnico. Da je zanimanje za to društvo splošno, je najlepši dokaz to, da se je takoj nad sto udov upisalo ter pristopnilo plačalo. Ko se upisovanje konča, pričel se je občni zbor z dnevnim redom volitve odbora. Predsednik bil je izvoljen g. Ivan Vošnjak, kateri se potem za to izkazano mu čast ter zaupanje zahvaljuje in v daljšem govoru razkaziva, kako da se je uže večkrat nameravalno čitalnico tukaj osnovati, pa da so čestokrat tuji, nenaravni uplivji te poskuse zaprečili; da so ravno ti tuji uplivji mnogo uzrok, da mej prebivalci šaleške in savinjske doline do zdaj nij bilo mogoče nikake vzajemnosti dosegči; da je tujčeva peta vsem jednak trdo stala na tilniku; da se nam je bilo batiti pogina, da naš presvitli cesar sam ne bi vzel tudi usodo Slovencev v svoje roke, ko je svojej vladni zapovedal, rekoč: napravite mir mej mojimi narodi! Končavši svoj govor zakliče trikratni „živio“ na cesarja; ta klic od 1000 grl gromovito odmeva, godba zasvira cesarsko himno, katero vse občinstvo stojé in razkritih glav posluša.

Zdaj nastopi gosp. dr. J. Šuc, naš deželní poslanec ter opisuje v daljšem govoru razmere mej nami, kot blizo nemške meje in mej Nemci se nahajajočimi na drobno; en z popularnimi besedami prav živo risa, kako se ima v šoli poučevati; koliko nam je nemščine treba, kako moramo svoj jezik spoštovati i čisliti in da mi pač druga ne tirjam, nego toliko ravnopravnosti, kakor se je nam, kot človekom dati mora. Za vse to razmotovanje žel je obilno živahnega priznanja in edobravanja.

Na to se občni zbor sklene in prične se prostata zabava.

Izvrstno izurjeni pevci čitalnice Mozirske pod vodstvom g. R. Škofleka so s svojimi povsem pravilno in precizno petimi zbori vse občinstvo brez razločka razveseljevali; žilavi Sokolci so na trati nekoliko prav težkih komadov tolavadbe izvršili; pri čaši rujnega vinca so veseli in primerne napitnice druga za drugo sledile; mej tem je godba svirala in plesa željni svet, brez izjeme „sivih“ Sokolov, jel se je vrteti, da je bilo veselje.

bo to zanj dobro, ako ga bode slušal. — In ne samo, da mu je večkrat sape zmanjšalo in so ga od daljnega potovanjabolele noge, vedno ješe premišljeval, kako bi ustregel svojemu mojstru. Nobene priložnosti nij pustil v nemar, da ne bi izvrševal ukov vzvišenega svojega načelnika. Ko je ob času velikanske slavnosti, ki se je slavila po vsej Avstriji na Z. gradu plapolala slovenska trobojnica, divjal je, zabavljal zoper to naredbo ter jo pustil odstraniti. Vse to pa nij ostalo pozabljeno; njegovo delovanje bilo je Vestenecku dopadajoče. Oškodovan je bil dovelj s tem, da ga je njegov patron lepo pogledal. In da bi ga Vi videli, kako mu je stregel, kadar se je ta gospod pripeljal v naše kraje. Pomagal mu je iz voza; skrbel, da mu nij nikdar zabave zmanjšalo. Svet pa je po pravici reklo o njem: „Ein guter knecht war fridolin.“ Ko je necega dne deževalo prav močno, pustil je postaviti do kočije deske iz prevelike skrbi, da ne bi stopil prevzvšeni gospod na mokro. Njegove zasluge pa nijsostale tajne! Svet mu je dal priimek „Vicebezirkshauptmann“. Ko pa se je začula v

Došla sta sledeča dva pisma:

Čestiti osnovalni odbor „Čitalnice šaleške doline!“

Kjer sem zarad rodbinskih razmer zadržan se osobno udeležiti otvorjenja Vaše čitalnice, dovolite mi tedaj, da jaz Vam s temi vrsticami izrazim svoje najsrečnejše voščilo k tej za Vaši okraj imenitnej svečanosti.

Bog blagoslov Vase podjetje na čast in blagostanje naše mile domovine!

Priložena sveta (20 gld.) naj se porabi kot moj donesek za pokritje ustanovnih stroškov Vaše čitalnice.

Spoštovanjem

Mihail Vošnjak, m/p.

V Celji dne 2. septembra 1882.

Slavni osnovalni odbor!

Zahvalim se presrečno za meni poslano povabilo k otvorjenju in prvemu občnemu zboru čitalnice šaleške doline; žalibog mi nij mogoče se tega veselega dneva v vaši sredi veseliti, ker mi tega ne pripušča obilo delo.

Pošljem pa Vam za Vaše mlado društvo 7 knjig iz moje bukvare, izjavim, da pristopim Vašemu društvu kot reden član in priložim za letošnje leto 5 gld.

Delujmo z vsemi svojimi močmi v povzdrogo svojega naroda! Bog Vas živi, Bog blagoslov Vaše mlado društvo!

Z odličnim spoštovanjem

Vam udani

Bogoslav Novák, m/p.

V Gornji Radgoni dne 31. avgusta 1882.

Dalje so došli sledeči telegrami:

Ljubljana. — Bodil nepremagljiva slovenska trdnjava sredi prekrasne šaleške doline, vzbujaj in krepčaj narodno zavest ter brani vselej pogumno pravice svojega naroda. Živila čitalnica in njen krstni boter vri „Savinjski Sokol“. Dr. Vošnjak.

Celje. — Bodil ti skala, katera bode odbijala valove nemčurstva!

Celjski Sloveni.

Sv. Lenart. — Gromoviti živio ravno otvorenje čitalnici šaleške doline! Živili vsi navzočni slovenski rodoljubi! Rojko, Dovnik.

Ljubljana. — Najmlajši naši sestri, čitalnici šaleške doline, srčen pozdrav!

Za ljubljansko čitalnico:

Bleiweis.

Maribor. — Živi, živi duh slovenski, bodi živ na veke! Živila čitalnica šaleške doline! Slava „Sokolu Savinjskemu“!

Slovenski Gospodar.

Zidan most. — Vzcveti v krepko trdnjavo nova rastlinica probujenega Slovenstva! Slava vremenu „Sokolu“, bratski pozdrav vsem udeležencem!

Slovari na Zidanem mostu.

Postojina. — Živila napredna šaleška dolina! Živili izgledni rodoljubi pri otvorjenji nove posestrime! Postojinska čitalnica.

nemčurskem taboru pesen po starej narodnej prenarejena:

Zdaj v Gradci stanuješ
In čez Nemce kraljuješ,
To si skoz svojo moč dobil,
Da boš muhe lovil;
Narod je zatrli tvojo moč:
Vesteneck: lahko noč!

jadikoval je tudi on ter šel po slovo, ko je prišla britke ločitve ura. In jokal se je in pretakal je solze, da je Sava mogočno narasla. Sam pa je še vedno upal, da bode zginil črni oblak iz obnebja. Včasih pa je šel tje, kjer je njegov patron prebil svoje „schäferstindchen“ v spomin si poklicat nekdanje ure. In tam je nekdaj s preroškim duhom govoril svojim ovčicam: „Wehe dem, der umkehren wird! Jetzt kommt ein liberales ministerium an's ruder — und Vesteneck wird in sechs monaten landespräsident von Krain.“

Njegove želje se pa niso spolnile. Črn oblak še nij zginol iz obnebja. Čas žalovanja je pretekel in spet se mu je zjasnilo lice. Videl je morebiti, da nij mogoče drugače nego z vodo plavati. Šel je na

Prevali. — Žal, da se Vaše svečanosti ne morem udeležiti. Kličem torej: živili zbrani narodnjaki, živelji pospešitelji narodne omike in buditelji narodnega ponosa!

Lipold.

Maribor. — Najstarša čitalnica veselo pozdravlja najmlajšo sestrico, čitalnico divne šaleške doline. Radostna čestita „Sokolu Savinjskemu“ k prvemu izletu. Bog krepi, Bog živi nove čitalničarje, mlade Sokole!

Slovenska čitalnica v Mariboru.

Ljubljana. — Slovani smo pozni pa mladi, prihodnjost naša. Živila in cvetela najmlajša čitalnica šaleška in brat njen „Savinjski Sokol“. Bodita močan jez nasprotnikom!

Uredništvo „Slovenskega Naroda“.

Vransko. — Novootvorjene čitalnici bratski pozdrav.

Vrantska čitalnica.

Dunaj. — Navdušen „živio“ kliče vrliš savinjskim Sokolom, probujenej šaleške dolini, vsem zbranim rodoljubom v imenu društva „Slovenije“:

Radoslav Pukelj,
predsednik.

Maribor. — „Na zdravje!“

Spende, Trobej.

Slovenji Gradeč. — Živila čitalnica šaleške doline.

Podgorje pri Slovenjem Gradeč.

Ivan Rogina.

D. Landsberg. — Gromoviti živijo kličejo k otvoreniji čitalnice šaleške doline.

Mozirjani.

Za „Savinjskega Sokola“ došla sta sledeča dva telegrafo:

Celje. — Hvala tebi za obiskovanje moje domovine. Mihail Vošnjak.

Celje. — Živi, živi duh Sokolski, bodi živ na veke! Slava narodu, živili vrli Savinjci, v duhu z Vami.

Celjska čitalnica.

Starosta slovenskih pisateljev, prečestiti gosp. Davorin Terstenjak zložil je o priliki prvega izleta „Savinjskega Sokola“ sledečo pesen:

Šaleška lepa ti dolina
Kako se lepo ti bliščiš!
Vesela te je domovina,
Ker tako krasno razvezetiš.

Obdajajo te gradi stari,
Množica lepih božjih hiš,
Naj sveto nebo te obvari,
Da v dobrej sreči sploh živiš.

Poštenost staro si ohrani,
Očetov jezik ljubi zmir,
Pravice narodne si branii,
In našla boš poguma vir.

Delavnost prebivalcev tvojih
In pridnost znani sti povsod,
Ne zgubi teh lastnosti svojih,
In srečen bo še pozni rod.

Naj lepi Šoštanj in Velenje
Živila v lepej složnosti,
Ter bo prijetno še življenje,
In polno sladkih radosti.

Muljavo, prišel je od Muljave nazaj, ostal je pa nemotit, kakor prej. Na videz naš, v srcu ne. — Tedaj pa je zaklical: Slovenec sem bil vedno, naroden tudi, pa svet me je krivo sodil! Mühelj pa pravi: Ali ka-li? Govori pa in obnaša se tako, kakor preje, ter loče biti povsod prvi, kadar pa v to puščavo našo zaide odličen narodnjak, njega nikakor ne ženira bivati v njegovej družbi, ter kazati se drugačnega, kakor je. Ko bi pa pripahala druga sapa, (kar pa nikakor nij upati), našli ga bodo zopet tam, kjer je bil. Resnično, resnično vam povem: „Boljši je jeden pošten Slovenec, kakor devet in devetdeset tacih“. To je tedaj povest spisana našim prijateljem v veselje, — drugim pa v spodbubo. — Ako še kot veden poročevalec dostavim, da je neka znana oseba iz nasprotnega tabora izrekla: „Vse bi preje verjel, kakor da se bom v Lillegu zmotil,“ povedal je Muhober vse, kar je bilo v pojasnilo treba. Le to naj še dostavim: „Varujte se zaznamovanih!“

Mühelj preje Muhober,
svetoduški puščavnik.

Tržan in kmet naj sta jedina
U brambi narodnih pravie,
Šaleška lepa si dolina —
To Sokola je bratovsk klic! —

Kateremu rodoljubu, ki vse to čita ne bode srce veselja zaigralo, ko vidi na vseh straneh tako živo zanimanje za slovensko prosveto. In ponosom smelo rečemo, da morebiti celi svet njima tako žilavega, tvrdega ter za omiko tako sprejemljivega naroda, kot je narod slovenski. —

Hvala, najprisrnejša hvala tedaj vsem onim, ki so k tako sijajnemu zavrsiku te slovesnosti več ali manj pripomogli, zlasti pa velikodušnim dariteljem, pošljateljem izpodbjajočih ter navdušenih pisem in telegramov, mnogo zastopanej čestitej duhovščini, gostom iz savinjske, slovenjegradske in šaleške doline, kakor vsem drugim navzočim brez izjeme.

Okolo desete ure zvečer poslovil se je „Sokol“ ter odrinil v trg, kjer se je še do polunoči bavil; mnogo gostov pa je še ostalo pri vrlem g. Tajnikuter se tam radovalo do rane zore.

Vsak brez izjeme je izrekel željo, da bi se skoraj zopet sešli ter se tako lepo in pošteno po naše radovali.

Iz Radovljice 6. sept. [Izv. dop.] Uže v jednej prejšnjih številk „Slov. Naroda“ naznani je nek dopisnik, da se namerava prirediti tukaj veselica. Dne 3. sept. priredila se je v resnici in sicer v cvetličnjaku grofa Thurna, kateri je blagovolil prepustiti res krasni prostor v to svrhu. A veselica nij bila v prid „Narodnemu Domu“, kakor je oni g. dopisnik misil, temveč v prid našej šolskei mladini. Kakšen vrš bi bil mej našo nemškarsko gardo, katera, hvala Bogu, broji le malo število zagrizencev, ko bi se bila priredila v prid „Narodnemu Domu“, ko so nam uže zdaj delali vsestranske zapreke samo zato, ker je bila veselica — slovenska. Vidite, tako dalječ sega zagrizenost teh „kulturträgerjev“, da niti ubogej šolskej mladini ne privoščijo pomoči samo zaradi tega, ker je bila veselica slovenska.

Navzlic temu izpala je vsa zabava vsekako izvrstno. Petje in igra obnesla se je prav dobro. Ploska od mnogobrojno navzočega občinstva nij bilo ne konca ne kraja, ko so nastopili vrli pevci, mej njimi tudi gg. pevci iz Kranja. Hvala jim za njih prijazno sodelovanje. Več pesnij moral se je ponavljati.

Igra „V Ljubljano jo dajmo“ izpala je, če vzamemo v poštev, da so igrali poleg dobro izurenih igralcev tudi taki, kateri so v prvič nastopili, prav dobro. Gospica G. Nigrinova blagovolila je, predno odide na gledališče v Belgrad, sodelovati. Da je Marico izvrstno igrala, nij mi treba praviti. Pri svojem nastopu bila je vzprijetna s ploskom in je dobila krasen šopek. Le škoda, da zapusti tako izvrstna igralka našo domovino. Zopet se izpolnjuje tu prgovor „Nemo propheta in patria“. Koliko naših močij na tem polju uže deluje v tujini, mej tem, ko domača Talija samuje; na pr. Dav. Jenko, skladatelj svetovnoznanega „Napreja“, ali znani baritonist Noll ali Grbić in drugi. In zdaj nas zapušča še ta moč, katera nas je tolikokrat očarovala raz odra!

Rotija bila je v dobrih rokah in dopadala je posebno v drugem aktu, ter bila odlikovana s krasnim šopkom, kakor tudi Neža, katera, da si prvič na odru, je na vsestransko začudenje prav dobro igrala svojo nalogu. Mirko, Gašpar in Pavle rešili so svoje naloge v občno zadovoljnost, posebno zadnja dva prouzročila sta mnogo smeha. Pavle je bil res hlapec prav gorenjske korenine. Tudi druge manjše partije igrale so se povoljno. Da se je veselica tako dobro izvršila, zahvaljevati se imamo v prvej vrsti g. grofu Thurnu za prijazno dopuščenje prostora in za oder; v drugej vrsti pa g. trgovcu Olifčiču, kateri je res na vso moč podpiral to podjetje; takih mož nam tukaj manjka, potem bi se nam ne bilo boriti s takimi zaprekami. Naj bi se naši meščanje držali besed j gospoda govornika, kateri je z besedami pesnikovimi dejal: „Dolžan nij samo, kar veleva mu stan, kar more, to mož je sto-

riti dolžan“ in naj bi uže jedenkrat vladala sloga mej njimi.

V obče je le glas, da kaj tacega še nij bilo v Radovljici. In res, saj uže mnogo let bivam tu, a ne pamtim, da bi bila katera veselica tako mnogobrojno obiskana kakor ta, in da bi bila tako v vsestransko zadovoljnost izpala. Izmej vnanjih gostov počastili so nas tudi bratje Hrvstje iz Bieda in poklonili precešno svoto v prid „Narodnemu Domu“. Slava tacemu rodoljubju!

Vi pa, kateri ste priredili to veselico, le hrabro naprej v svojo čast in v prid našej svetej reči, ne vstrašite se nobenih zaprek!

Domače stvari.

— (Presvitla naša cesarica) dospe, kakor je vodstvu tukajšnje južne železnice naznano, z nstolnikom Rudolfom in Štefanijo 16. septembra zjutraj ob 11 uri na poti v Trst s posebnim dvornim vlakom v Ljubljano in bode tu zajuterkovala. Dotični prostori na kolodvoru, kjer bude presvitla cesarica in njen spremljivo se mudilo, se uže prirejajo in kinčajo.

— (Mestni odbor ljubljanski) bode zboroval prihodnji torek v 12. dan t. m. ob 6. uri popoludne. Dnevni red seje priobčimo prihodnjic.

— (88.083 gld. 7 1/2 kr.) ukazalo je notranje ministerstvo izplačati kranjske deželne kasi za sanitarno stroške vsled razsodbe državnega sodišča. Znesek, kateri je bila država obsojena vrniti deželi kranjskej, znaša 83.888 gld. 64 1/2 kr., k temu pridejo še obresti za čas od 1. novembra 1881 do 8. septembra 1882 v znesku 4194 gld. 43 kr.

— (Zidanje poslopja za porotno dvoran) katero je prevzel stavbeni mojster g. Filip Zupančič se je uže ta teden pričelo in sicer z zidanjem temelja.

— (Odlikovanje.) Ljubljansko prostovoljno gasilno društvo dobiло je v razstavi ognjegassnih predmetov v Inomostu za od nje izstavljeno gasilno orodje diplomo prizanja. (Anerkennungsdiplom.)

— (Glasbene Matice odbor) ima v dan 11. septembra t. l. zvečer ob 6. uri v društvenej sobi (Bleiweisova hiša pred škofijo, II. nadstropje) skupščino, pri katerej bode razgovor: 1. o otvorjenji glasbene šole, 2. o proračunu za vzdržavanje glasbene šole in dovolitev potrebnih novcev, 3. predlog zastran na rodnih napevov, nabranih po odborniku, 4. slučajnosti. P. n. gg. odbornike vabi v to sejo najljudnejše

Društveni predsednik: Fr. Ravnikar.

— (Štipendije na živinozdrevniškej šoli dunajskej. Deželni odbor podelil je deželno ustanovo Dragotinu Lesarju iz Črnomlja, državno pa s pritrjenjem poljedelskega ministerstva učencu na živinozdrevniškej šoli Dragotinu Kindigui iz Ilirske Bistrice.

— (Fijakarji) stojé od zdaj naprej tudi na starem trgu pred redutnim poslopjem. Naj bi se jih občinstvo teh krajev, za kogega ugodnost so tam nastavljeni, pridno posluževalo. — Tudi postreščeki od odslej nastavljeni na Sv. Jakoba trgu.

— (Iz Zagreba) se nam piše 8. t. m.: Gospod Josip Starčević, do zdaj začasni ravnatelj realne gimnazije v Belovaru, premeščen je vsled lastne prošnje na svoje prejšnje mesto, za profesorja na zagrebško realko. Na njegovo mesto v Belovar pride tudi Slovenec, gosp. Ernst Kramberger, gimn. prof. v Karlovcu. G. prof. Ivan Zupan je iz Varaždina premeščen v Zagreb in g. Ivan Gostista je za pravega gimn. učitelja imenovan na gimnaziji v Reki.

— (Kranjsko udovsko učiteljsko društvo) zborovalo je dne 5. septembra ob 9. uri v čitalničaj dvorani v navzočnosti kakih 40 udov, pod predsedstvom g. prosta dra. Jarca. Predsednik nagnani, da je c. kr. vlada prenaredbo pravil, sklenjeno v zadnjem občnem zboru, (da namreč udove učiteljev od časa, ko prenaredba pravil zadobi pravljavnost, dobe pokojnine 100 gld. na leto; sirote, ki nimajo nič očeta ne matere po 50 gld. in na pol sirote po 25 gld. podpore), potrdila. Premoženja ima društvo 41.909 gld. večinom v obligacijah in se je

isto pretečeno leto zdatno pomnožilo. Umrla sta dva uda, tako da šteje društvo sedaj 67 udov. Podpiralo se je pretečeno leto 10 udov in 21 sirot, katerim se je izplačalo 1170 gld. Dvem učiteljem se dovoli podpora jednokratna, jednemu 80 gld. drugemu 50 gld. Tudi tajniku in blagajniku, kateri ima tako mnogo posla, odloči se, akoravno se tega brani, remuneracija 50 gld. kot priznanje za njegov trud. V odboru se volijo: prošt dr. Jarc. (predsednik), Andrej Praprotnik (podpredsednik), Matvej Močnik (tajnik in blagajnik), Blež Kuhar, Ivan Tomšič, Ivan Boršnik, Josip Levičnik, Martin Zarnik, France Praprotnik in France Govekar. Skupščina izraža odboru za njega izvrstno in uspešno delovanje radostno zahvalo. V pregledovalni odsek izvolijo se gg. Leopold Belar, Felix Stegnar in Andrej Žumer.

— (Franciškanska cerkev v Ljubljani) je zdaj tudi zunaj — kakor po izrednej skrbi g. gvardijana in župnika o. Kalista Medicu, lansko leto znotraj — popolnem novo in krasno prenovljena. Delo bilo je težavno, ker je bilo treba staviti pri izrednej visočini cerkve jako visoke odre, a vendar se nij, da si sta se oba zvonika popolnem na novo pokrila in prebarvala, dogodila najmanjša nesreča, za kar gre hvala v prvej vrsti g. župniku Medicu, kateri je vsa dela natanko nadzoroval in tako preprečil, ker je terjal, da se vse vrši redno, vsako nesrečo. Posebno krasno opravljena je glavna fasada, ki služi v skrbno izbranih, cerkvenemu slogu ustrezajočih barvah v kinč ljubljanskemu mestu. Posebno okrašena pa je ta fronta z lepo, po našem domačem umetniku g. Janezu Wolfu mojstersko izdelano podobo v sredi nad uhodom v cerkev, katera predstavlja množico angeljev, ki molijo sv. rešnje telo. Na straneh pa je naslikal nam dosedaj še neznani umetnik o. Alexander Roblek kaj lepo podobo sv. Antona Padovanskega in sv. Frančiška. Ti slike izvedeni sta z veliko spretnostjo in finim okusom; zlasti obraz sv. Frančiška kaže veliko umetnost.

— a —

— (Sprejemanje dečkov v pevsko šolo) pri oo. franciškanih v Ljubljani se prične 12. septembra ob desetih zjutraj. Pogoji se povedo v dan sprejema.

— (V Alojzijevišče) so sprejeti naslednji mladenci: Za 3. gimnazijalni razred: Anton Flerer s Homca; Al. Höfler iz Ljubljane; Jož. Gabrovšek iz Planine pri Rakeku; Fr. Gregorin iz Studa pri Mengšu; Ant. Medved iz Kamnika; Juri Podlipnik s Kranjske gore; Martin Poljak iz Ljubljane; Al. Všeničnik iz Poljan; Anton Vilman s Koroške Bele; Vištor Zabukovšek iz Kostanjevice; Janez Zupan iz Krope. Za 4. gimnazijalni razred: Rud. Gregorič iz Andrica pri Gradcu; Fr. Pešec iz Iga; Karol Šurm iz Metlike. Za 5. gimnazijalni razred: Janez Ivanetič iz Metlike.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Celovec 9. septembra. Na kolodvoru bil je cesar po deželnem glavarji dr. Stiegerji in po županu z ogovori pozdravljen, izražajočimi veselje in srečo, ki jo užije dežela in mesto ob obisku monarha. Cesar odgovoril je premilostljivo obema nagovoroma. Mesto krasno okiščano. Cesar mej vožnjo v palačo radostnimi kriki neizmerne množice pozdravljen. Pred gradom ga je pričakoval klerus z knezoškofom, plemstvom in častništvtvom. Cesar oddeli pojedine z nagovorom. Ob 6. zvečer diner, za njim cercle. Ob 8. serenada vseh pevskih društv, spremeljanih z baklado. Konča se s cesarsko himno, ki se je burno odmevala v množici. Cesar sam je načelnikom društev svojo pohvalo izrekel. Zjutraj ob 7. revue čez garnizijo. V vsem mestu navdušenje velikansko.

Vipava 9. septembra. Bleiweisova srečanost na Zemonu izvršila se je sijajno. Čitalnica nij še take doživelja. Slava Njegovemu spominu.

Carigrad 9. septembra. Porta reklamuje zarad nadalje trajajočih vojskih priprav in agitacij Grške.

Izmajlija 9. septembra. Včeraj v jutro zadel je rekognoscijski oddelek ob nasprotniku in ga zapodil nazaj. Angleži brez izgub. Garnizija Tel-el-Kebir se je včeraj pomnožila s 40 topovi iz Kahire.

Bolec 7. septembra. Glavarstvo v Tolminu nij odmerilo bolši čitalnici prostora pri sprejemu Cesara.

Darila za „Národní Dom“.

Prenesek	5798	gld. 45 kr.
Čisti dohodek veselice v Kranji v 20. dan avgusta	70	" — "
G. Peter Bajs, zastopnik banke „Slavije“ v Dvoru	6	" 46 "
Iz Ilirske Bistricice:		
Čisti dohodek tombole v 13. dan avgusta v čitalnici	34	gld. 47 kr.
Iz pušice v čitalnici	3	" 80 "
" Hartmann	1	" 20 "
Vkupe	39	" 47 "
Iz Dutovelj na Krasu:		
Stok Andrej iz Dutovljana	1	gld. — kr.
Lah Andrej iz Dutovljana	3	" — "
Lah Jarnej iz Dutovljana	—	" 40 "
Tavčar Ivan iz Dutovljana	—	" 40 "
Žvab Mihael iz Dovovljana	—	" 25 "
Filipeč Ivan iz Dutovljana	—	" 30 "
Gomezel Josip iz Dutovljana	—	" 20 "
Zlobec Ivan iz Dutovljana	—	" 50 "
H. J. iz Dutovljana	1	" — "
V. J. iz Dutovljana	—	" 50 "
Ukmar Ivan iz Dutovljana	—	" 20 "
Vrabec Jakob iz Dutovljana	—	" 30 "
Družbica na cesti iz Dutovljana	1	" — "
Milič Ivan iz Repniča	2	" — "
Gruden Ivan iz Zgonika	1	" — "
Kocman Josip iz Saleža	—	" 50 "
Penko Matevž iz Gabrovčice	—	" 50 "
Milič Gregor iz Gabrovčice	—	" 30 "
Brišček Jakob iz Gabrovčice	—	" 30 "
Pangos Anton od Briščeka	—	" 50 "
Petras Ljudevit od Briščeka	—	" 50 "
Milič Josip Zagrájčan	2	" — "
Purič Josip iz Velicega Repna	1	" — "
Skabar Jakob iz Velicega Repna	—	" 50 "
Luin Andrej iz Vogelskega Dolu	—	" 50 "
Ozbič Stefan iz Vogelskega Dolu	—	" 50 "
Vrabec Ana iz Krepljan	—	" 40 "
Vran Josip iz Tomaja	—	" 60 "
Žiberna Mihael iz Tomaja	—	" 40 "
Škrilj Jakob iz Tomaja	—	" 20 "
Starec Anton iz Križa	—	" 30 "
Žiberna Lucija iz Križa	—	" 50 "
E. C. iz Križa	—	" 50 "
Kobal Jakob iz Dobravljana	—	" 40 "
Gec Anton iz Krajnevasi	—	" 30 "
Gec Josip iz Skopnega	—	" 50 "
Vkupe	23	" 25 "
Vkupe	5937	gld. 63 kr.

Dunajská borza

dné 9. septembra.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	76	gld. 80	kr
Srebrna renta	77	" 30	"
Zlata renta	95	" 35	"
1860 državno posojilo	130	" 50	"
Akcije narodne banke	827	" —	"
Kreditne akcije	318	" —	"
London	119	" —	"
Srebro	—	" —	"
Napol.	9	" 46 1/2	"
C. kr. cekini	5	" 65	"
Nemške marke	58	" 15	"
4% državne srečke iz I. 1854	250	gld. 120	" 60
Državne srečke iz I. 1864	160	" 170	" —
4% avstr. zlati renta, davka prosta	95	" 55	"
Ogrska zlata renta 6%	119	" 20	"
" papirna renta 5%	88	" 40	"
" štajerske zemljije, odvez. oblig.	87	" 35	"
Dunava reg. srečke 5%	104	" —	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	114	" 50	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	118	" 75	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98	" 75	"
Kreditne srečke	106	" 25	"
Rudolfove srečke	100	gld. 174	" 75
Rudolfove srečke	10	" 21	" —
Akcije anglo-avstr. banke	120	" 121	" 60
Trammway-društ. velj. 170 gld. a. v.	230	" —	"

Tržne cene v Ljubljani

dné 9. septembra t. l.

		gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	8	26	
Rež,	5	36	
Ječmen	4	23	
Oves,	2	60	
Ajda,	5	53	
Proso,	5	36	
Kornzla,	6	80	
Leča,	9	—	
Grah,	9	—	
Fižol,	10	—	
Krompir, 100 kilogramov	3	—	
Maslo, kilogram	—	92	
Mast,	—	88	
Špeh frišen	—	80	
" povojen,	—	78	
Surovo maslo,	—	78	
Jajca, jedno	—	22/3	
Mleko, liter	—	8	
Goveje meso, kilogram	—	56	
T. lečje	—	60	
Svinjsko	—	58	
Koštrunovo	—	28	
Kokoš	—	35	
Golob	—	18	
Seno, 100 kilogramov	—	2	50
Slama, trda, 4 kv. metre	—	1	60
Drvna mehka,	5	80	
mehka,	4	—	

Meteorologično poročilo.

A. V Ljubljani:

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
5. septembra	Ob 7. uri zjutraj	738·62 mm.	+ 15·4° C	brez vetrije	jasno	0·00 mm.
	ob 2. uri	737·63 mm.	+ 24·0° C	slaboten burja	jasno	dežja.
	ob 9. uri zvečer	738·45 mm.	+ 16·4° C	brez vetrije	jasno	
6. septembra	ob 7. uri zjutraj	737·92 mm.	+ 12·4° C	brez vetrije	jasno	0·00 mm.
	ob 2. uri popoludne	736·14 mm.	+ 23·3° C	slaboten vzhod	jasno	dežja.
	ob					

Knjig
„Russland seit Aufhebung
der Leibeigenschaft“

von Dr. Fr. J. Celestin, str. 388, (537—6)
znižana je prvotna cena 4 gld. na 2 gld. ter se more
naročiti v Zagrébu pri Albrechtu & Fiedleru. Pri
pisatelju pa se dobi po 1 gld. 50 nov.

Št. 186. (578—1)
M. š. sv.

Pričetek šol

v mestnih ljudskih šolah v Ljubljani in sicer:
V I. in II. deškej mestnej šoli, v mestnej dekliškej šoli in v nunskej dekliškej šoli prične se šolsko leto 1882/83 v **16. dan septembra 1882**. Upisovanje se bode vršilo v 14. in 15. dan septembra t. l. za I. mestno deško šolo v licejalnem poslopiji, za II. mestno deško šolo v šolskem poslopiji na Cojzovej cesti, za mestno dekliško šolo v redutnem poslopiji in za nunske dekliške šole v nunskej samostanu.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani,
dné 7. septembra 1882.

Predsednik: Grasselli.

Št. 13.058. (576—2)

Razglas.

V četrtek 14. dan septembra t. l. dopoludne ob 10. uri se bodo gospodarska z opekami krita poslopja nekdaj Urbasove hiše na sv. Petru cesti št. 39 v Ljubljani, obstoječa iz hleva, šupe in pôda, po očitnej dražbi prodajala proti temu, da se takoj podero, ali pa se bode, če bi treba bilo, po dražbi oddajalo samo podiranje teh poslopij, ob jednem pa tudi hiše št. 39 same, podiranje na prvi ali pa drugi način, s tem razločkom, da bo hišo podirati še le meseca oktobra po sv. Mihela.

Mestni magistrat v Ljubljani,
dné 28. avgusta 1882.

Župan: Grasselli.

Dr. IVAN MATKOVIĆ

stanuje (575—2)

v Gradišči št. 16.

Ordinira od 2.—4. popoludne.

Izvrstno in močno (554—5)

črno dalmatinsko vino,

100 litrov gld. 19.—, 56½ litrov ali 1 vedro gld. 11.50, iz Ljubljane-Šiške, brez fana, pa le v sodih, priporoča

A. HARTMANN,

v Tavčarjevej palači, Marije Terezije cesta.

Cesarja Jožefa trga. **CIRCUS A. SCHMIDT.** Cesarja Jožefa trga.

Vsak dan ob 1/8. uri zvečer

velika predstava

z menjajočim programom.

Ob nedeljah in praznikih

dve predstavi.

Prva ob 4. uri popoludne, druga ob 1/8. uri zvečer.

K mnogobrojnemu obisku vabi

spoštovanjem

A. SCHMIDT.

(561—6)

▼ najem

se daje gostilna, ležeča ob glavnem cesti Ljubljana-Rudolfo v Starem trgu pod Višnjo goro, znana pod imenom: „pri Salomonu“, ravno tako hlevi, stopa na vodi, vrt in njive, ležeče tikoma pri hiši, s prav ugodnimi pogoji.

Natančneje se izvē pri lastniku v Ljubljani, Žitni trg št. 2. (579—1)

Velika zaloga blagajnic F. Wertheimovih

po fabriških cenah pri

Fran Detter-ju,

v Ljubljani, Mestni trg št. 168.

(564—2)

Podpisani učitelj plesu naznanja čestitemu občinstvu, da uči na svojem

plesišči,

Stari trg št. 15, I. nadstropje,

poleg mnoga drugih plesov tudi „Kolo“ in „Slovanko“. Za stroke odprem poseben kurz ob vtorkah in četrtekih od 5. do 6. ure zvečer.

Z odličnim spoštovanjem

Kajetan Dolx,

učitelj plesu.

(577—1)

Lepe in po ceni

klobuke in čepke,

kakor tudi

kožuhovino

prodaja

(506—50)

Anton Krejči,

v Ljubljani, na kongresnem trgu na oglu gledaliških ulic.

Mazilo za lase!

Po prof. dr. Pithu.

Jedno najboljših sredstev, da se prostor, kjer raslo lase, utrdi in da lasje ne izpadajo, ob jednem jem daje lep lesk in se uporablja z gotovim uspehom pri tisočih.

1 lonček za dolgo časa samo 60 novcev prodaje pravega le lekarna „pri samorogu“, v Ljubljani na Mestnem trgu. (467—7)

Umetne (574—2)

zobe in zobovja

postavlja po najnovejšem ameriškem sistemu v zlatu, vulkanitu ali celulojdnu brez bolečin.

Plombira z zlatom itd.

Zobne operacije izvršuje popolnem brez bolečin s prijetnim mamilom

zobni zdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckega mostu, v I. nadstropji.

Proti

bolečinam v glavi in želodci.

Lekarna „pri samorogu“ v Ljubljani, Mestni trg.

Dolgo časa nijsva imela jaz in moj priatelj appetita in sva trpela zaradi zaprtja glavobol, dokler nama slučaj nij prinesel v roke vaše kri čistilne kugljice, škatljica po 21 kr. Kri čistilne kugljice imene so dober vpliv, a škatljica se je kmalu izpraznila; naročila sva torej cel zavitek s 6 škatljicami à 1 gld. 5 kr. Izrekam vam zahvalo in z veseljem vam javljam o najinem zboljšanju in naročujoc za svoje znance še dva zavitka proti poštnemu povzetju, dovoljujem vam, da objavite mojo zahvalo in požvalo teh kri čistilnih kugljic.

Spoštovanje udani

Fran Prosenc,

uradnik pri carinskem uradu.

500 zlatov

plačam onemu, kdor pri vporabljani

Kothejeve zobne vode

1 steklenica 35 kr., še kedaj čuti zobne bolečine ima iz ust duh.

J. G. Kothe,

umirov. dvorni založnik v Mödlingu

pri Dunaju, vila Kothe.

V Ljubljani dobi se jedino le pri lekarji **Jul. pl. Trnkoczyj** in v vseh lekarnah, droguerijah, parfumerijah, prodajalnicah galanterijskih rečij itd. na Kranjskem.

Umrli so:

31. avgusta: Marijana Bizjak, dekla, 28 let, za osepmicami.

1. septembra: Ana Jezeršek, dekla, 52 let, za rako na jetrah. — Anton Švigelj, gostačev sin, 3 leta, za vodenico.

4. septembra: Neža Hribar, kolarjeva žena, 50 let, za jetiko.

Novo in lepo priredjeni prostori

za (562—3)

pekarijo v Ljubljani,

pripravni tudi za trgovino s špecerijami, se takoj oddajo. — Natančneje o tem se izvē na Starem trgu št. 19, I. nadstropje, v Ljubljani.

Zaloga najboljših

mineralnih vodá.

Carinthia 20 kr., Franc-Josipova 26 kr., Friedrichs-Haller 35 kr., Giesshübler 35 kr., Gleichenberg 25 kr., Haller Jodwasser 35 kr., Karlsbader Mühlbrunnen 40 kr., Kronendorfer 26 kr., Marienbader Kreuzbrunnen 35 kr., Preblauer 20 kr., Rákoczy 22 kr., Selters 30 kr.

Naročila izvršujejo se točno proti poštnemu povzetju kupila. (451—9)

Učenec,

kateri je od poštenih slovenskih staršev in z dobrim uspehom dovršil normalko, sprejme se takoj kot učenec v štavno mešanega blaga pod ugodnimi pogoji. — Ponudbe do 20. t. m. (573—2)

Kasp. Kastelic,
trgovec v Materiji na Primorskem.

Le petdeset novcev

velja jeden loz velike

tržaške razstavne loterije.

Ti lozi dobivajo se v vseh menjalnicah, pri blagajnicah železniških in parobrodnih postaj, e. kr. poštnih uradil in tobakarnah, loterijskih kolekturah in drugih prodajalnicah avstr.-oger. monarhije.

Obširna ta loterija ima

1 glav. dob. 50.000 gld. v gotov.

1 " " 20.000 " "

1 " " 10.000 " "

dalje še drugih velikih dobitkov, vrednih po 10.000, 5000, 3000, 1000, 500, 300, 200, 100, 50 in 25;

vseh vklj. tisoč odcejalnih dobitkov vrednih

goldinarjev 213.500 goldinarjev,

Tudi še mnogo drugih jako dragocenih dobitkov, tacih stvari, ki so izpostavljene in so jih darovali razstavljalci.

Kdor hoče razprodajati, obrne naj se takoj do loterijskega oddelka tržaške razstave, 2. Piazza Grande, v Trstu.

Kdor si naroči posamične loze, dodeni 15 nov. za poštarino. (513—8)

Lozi dobivajo se v Ljubljani pri

sl. kranjskej eskomptnej banki, Jan. E. Bučarjevih naslednikih, Edy. Mahru in J. C. Luckmannu.

J. ANDĚL-a

novoiznajdeni

prekomorski prah

umori

stenice, bolhe, šürke, mole, muhe, mravljice, prešičke, ptične črviče, sploh vse žužlike skoraj nenačrno hitro in gotovo tako, da od žuželkine zalede ne ostane nobenega sledu.

Pravi prah se dobiva v prodajalnici pri

J. ANDĚL-u,

13, „pri črem psu“, Hüssgasse 13, (Dominikanergasse 13, Kettengasse 11,) v PRAGI.

V Ljubljani pri Albinu Sličarji, trgovcu. Zaloge na deželi imajo tam, kjer so naznajene po plakatih. (460—7)

Učenec,

od 14 do 15 let star, najraje z dežele, se takoj sprejme v
brvne proti dobrimi pogoji. — Kje? zvē se pri upravnici
štva "Slovenskega Naroda". — (569—3)

Hrvatsk oficir

(581)

Dva majhna dijaka

se vzameta v stanovanje in hrano v (580)
Selenburgovih ulicah št. 4.

Važno za kmetovalce!

Marsikateremu gotovo v veliko olajšavo prodajajo se tudi na obroke po prav
ugodnih pogojih dobro znaue

Lanz-ove ročne mlatilnice, slamoreznice itd.,

katerih se je v malo letih izdelalo in razpečalo ogromno število 98 tisoč komadov,
kar je gotovo najbolje spričevalo in priporočilo. — Tedaj na noge! Zdržite se po dva
ali več skupaj in ne zamudite ugodne prilike, kajti korist glede dela in časa je tolika,
da se kupljeni stroj prav kmalu sam izplača.

Pojasnila in ilustrovane cenike brezplačno razpošilja
zastopništvo in zaloga pri A. Debevcu

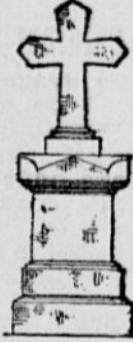
v Ljubljani, Rimska cesta št. 19. (448—18)

Ign. Thomanova vdova,

v Kravjej dolini št. 12,

priporoča (314—6)

svojo zalogo dovršenih

nagrobnih spomenikov

ter izvršuje prav po ceni vsa v kamenosekarsko
obrt pripadajoča dela.

Dobro, točno in po ceni izvršuje tudi

altarje in druga cerkvena dela.

V. LOBENWEIN fotografični atelier v hotelu „pri slonu“.

Fotografira se vsak dan. (68—34)

Najstarejša in največja firma MORIC-a BUM-a

v Brnu

priporoča za prihodnjo sezijo:

3 metre 20 Cm., to je $4\frac{1}{8}$ vatlov
nenne robe za celo zimsko obleko, à meter po gl. 2.60
torej vkup gl. 8.32.

3 metre 20 Cm. prave brnske vol-
nene robe iz fine
volne, à meter po gl. 3.60, vkup za gl. 11.52.

Najfin. brnsko volneno robo
od gld. 4.50 do gld. 8.— per meter.

2 metra 20 Cm., to je $2\frac{3}{4}$ vatlov
brnske volnene robe za celo zimsko suknjo, modro, rujavo, olivno in
črno iz Palmerstona, Boya, Bobra ali gagkunovega
mahu, à meter po gl. 2.60, torej za gl. 5.72; zraven
še 1 m. 30 cm. ali križaste ali pisane podšivke, à
gl. 1.—, vkup za 1.30.

Finejšo brnsko robo za suk-
nje tudi v vseh barvah, à meter od gl. 3.50 nav-
zgor do gl. 10.—. Podšivno robo à meter od
gl. 3.50 do gl. 6.—.

1 meter 20 Cm., to je $1\frac{1}{2}$ vatla mo-
nene robe za hlače, per meter po gl. 3.—, stane gl. 3.60.

Finejša roba za hlače per meter
do gl. 8.—.

Pravi angleški popotni plaidi,
3 m. 50 cm. dolgi in 1 m. 60 cm. široki, od gl. 3.75,
gl. 5.—, gl. 5.25, gl. 8.— do gl. 18.—.

Vedno ima veliko zalogo vsakovrstnega suknja
za civilno, vojaško in hvrejno obleko, suknja za cer-
kvene potrebe in za biljard, potem loden in menči-
kofe, kakor tudi vsake barve ženskega suknja po
vsakoršnji ceni.

Naročila posiljajo se točno proti poštnem po-
vzetju, celo brez stroškov in se embalaža ne
računi. (565—2)

Tovarna za peči in glinaste zdelke ANTON-a JELOČNIK-a,

(prej Fran Legat),

v Ljubljani, Trnovski pristan št. 4,

priporoča slavnemu občinstvu svojo

zaloge pečij,

od najprostejših do najfinejših vrst.

Dalje

štredilna ognjišča, ozaljške pri stavbah in vrtih, cevi za stranišča, ogenj zdržujoče opeke,

sploh vse v to stroko spadajoče predmete, zagotavlja najnižje cene in solidno postrežbo.

Na zahtevanje pošlje se cenik. (527—6)

Zastop original Howe, Singer in Wheeler & Wilson šivalnih strojev

je uže dolgo let za vso Kranjsko deželo jedino in samo le v mojih rokah.
Teh šivalnih strojev imam zmirom v velikej izberi v svojej prodajalnici in jih oddajam, kakor
zmirom, ako se želi, za plačilo na obroke z 5 letnim jamstvom.

Zunaj ljubljanskega mesta sprejemajo moji potovalci naročila in poučujejo ob jednem
brezplačno.

Kar se tiče strojev na cilinder, imam v svojej zalogi le odlične izdelke tudi
po jako nizkih cenah.

Čiščenje šivalnih strojev, kakor njih poprava, se hitro, stalno in ceno oskrbē.

FRAN DETTER,

Ljubljana, Mestni trg št. 168.

Opomba: Svilna, cvirna, ovčja, bombažna in volna za plesti, igle za šivalne stroje,
olja in razni aparati so zmirom v velikej izberi pripravljeni ceneji, kakor
povsod drugod, zatorej prosim mnogobrojnih naročil.

Spoštovanjem

zgornji.

(563—2)